

[Camre]

parter, og en ansvarlig tilpasning af den offentlige sektor er imidlertid langt fra tilstrækkelig til at bekæmpe ledighed og stagnation. Og i øjeblikket oplever vi altså, at en ubalanceret nedskæring af de offentlige udgifter øger ledigheden, og regeringen magter ikke at sætte en ekspansion i de private producerende erhverv i gang i stedet.

For nogle dage siden havde regeringen debat om regeringens såkaldte program for investeringsfremme, og det var jo sandt at sige kun luftsteg og vindfrikadeller.

Vi finder, at vi må analysere og tage stilling til det danske samfunds hele udviklingsmulighed under indtryk af den økonomiske verdenskrise. En lang række kendte vilkår og gamle systemer falder sammen i den voldsomme udvikling, der sker i disse år i kraft af den politiske udvikling uden om os, den teknologiske udvikling, der på mange områder er nærmest eksplosiv, de rystelser, der udgår fra de store landes ofte egoistiske økonomiske politik, og de mange ændringer, der kan sammenfattes under begrebet »den nye økonomiske verdensorden«. Vi tror ikke, at liberalismens automatiske tilpasningsteorier passer på nutidens og fremtidens verden, og vi ser hver dag, at regeringens politik svigter over for de store problemer.

De afgørende problemer er i vore øjne ledigheden, nationalt og internationalt. For det andet den manglende styring af den teknologiske udvikling, set i relation til ledigheden. For det tredje de svigtende investeringer i nye produktive formål. For det fjerde den manglende internationale samordning af vækstpolitikken. De tre første har regeringen i hvert fald mulighed for at gøre en virkelig indsats for. I EF skulle vi måske også have kunnet få noget mere ud af det fjerde punkt, men jeg erkender, at regeringen er oppe imod stærke modparter i det spørgsmål.

Disse problemers løsning kræver imidlertid alle et tæt samarbejde mellem den offentlige og den private sektor. Vi må se udviklingspolitikken som et fælles anliggende for de to sektorer, og i den forbindelse har begge brug for strukturelle ændringer for at øge produktion og beskæftigelse. Det er uholdbart at se et skarpt skel mellem privat og offentlig investering. Der vil blive et øget behov for samarbejde på investeringsområdet og et ensartet krav om effektiv kapitaludnyttelse, offentligt som privat, for at skabe flest

mulige konkurrencedygtige og nyttige arbejdspladser.

Vi må også gentage kravet om etablering af en ungdomsgaranti, der sikrer alle unge en uddannelse og et arbejde. En afgørende forudsætning for at finde beskæftigelse i nutidens og fremtidens samfund er en omfattende, grundig uddannelse. Uddannelsesbehovene ændrer sig ligesom beskæftigelsesmulighederne voldsomt i disse år, og en tilpasning af den samlede uddannelsessektor til de nye behov er nødvendig.

Vi kan ikke acceptere en samfundsudvikling, hvor store dele af befolkningen er uden mulighed for at få beskæftigelse, fordi deres uddannelse er utilstrækkelig. Det er derfor nødvendigt at udbygge de kompetencegivende uddannelser, også for mennesker, som er i arbejde, men som vil få brug for videreuddannelse for at beholde deres arbejde.

Vi ser klare tegn på en teknologisk bestemt ledighed, som er udtryk for på den ene side en utilstrækkelig uddannelsesindsats og på den anden side en utilstrækkelig investering i ny teknologi. Vi ønsker øgede investeringer i ny, konkurrencedygtig teknologi. Det er en forudsætning for, at vi kan opretholde en høj levestandard og dermed et højt socialt stade. Men den teknologiske udbygning må gå hånd i hånd med den menneskelige faktors inddragelse. Teknik, der ensidigt skaber ledighed, er vi naturligvis imod uden en meget stærk indsats på uddannelsen og på investeringsområdet, hvor den teknologiske ledighed frygtes at vokse i de kommende år. Det er vores principielle opfattelse, at staten aktivt må gå ind i kapitalformidlingen til investering i nye arbejdspladser, ikke mindst i høj teknologi, og i et samarbejde med de private investorer.

Vi ønsker fundamentalt en anden samfundsudvikling end de borgerlige partier. Vi tror ikke på, at den liberalistiske tilpasningsmodel kan skabe vækst og beskæftigelse, og de sikre virkninger, vi kan se, er øget ulighed mellem befolkningsgrupperne. Det samfund, vi tilstræber, er præget af lighed, social retfærdighed og menneskelig tryghed.

Vi ønsker ikke at fratage det enkelte menneske indflydelse på hendes eller hans egen tilværelse, tværtimod, vi ønsker at give alle mennesker forudsætninger for at kunne påvirke deres eget liv. Det nødvendiggør en bevidst, fælles indsats i alle dele af samfun-